

RABBİN KUTSAL ATALARI PAZARI ÜZERİNE VAAZ

(15/12/2019)

Doğuş Bayramı (Noel) yaklaşıyor. Hristiyanların kalpleri Kurtarıcı'yı karşılamaya hazırlanırken Beytlehem'e yöneliyor. Kilisemiz güzel ilahileri ile bizi çağırıyor "Gökyüzünde olan Mesih geliyor, O'nu karşılayın" diyor. Aynı zamanda Kilise, Dürüst İbrahim'den İsa Mesih'i doğuran Kutsal Bakire Meryem'e kadar Rab'bin şanlı Atalarını onurlandırmakta ve kutlamaktadır. Aralarında Tanrı'nın iradesine tamamen itaat ederek ve O'nun vaatlerine kuşkusuzca inanarak yaşamış olanlar ön plana geliyor; feda edilmeyi kabul eden İshak¹, Musa², aslanların çukuruna atılan Peygamber Daniel³ veya fırına atılan Üç Kutsal Genç⁴ gibi!

İnançlarının derinliğini ve Tanrı'ya itaatlerini takdir etmek için, günümüz insanının inancıyla karşılaştırmamız gerekiyor. Kaç modern Hristiyan ciddi bir sıkıntıda yada ilk ayartmada bile tamamen kaybolmuş, zayıf bir inanç sergiliyor? Ayartma geldiğinde, hastalıkta ya da büyük adaletsizlik olduğunda, çılgın atıyor: "Tanrı nerede? Sevilen bir kişi kaybedildiğinde, "Bu korkunç şey neden başıma geldi? Tanrı'nın Sevgisi, ihtimamı nerede?" Bugün Tanrı'nın insanoğlunu ne kadar sevdiğini ve Biricik Oğlunu kurtuluşumuz için ölüme verdiğini bilmemize rağmen, bu şekilde düşünen ve hareket eden insanlar mevcut. (bkz. Yuhanna 3:16). Hristiyanlar ellerinde İncil'i tutup Mesih'in hastalara, açlara ve adaletsizlikten muzdarip olanlara sağladığı sayısız faydalar hakkında bilgi edinebilmelerine rağmen inançlarını yitirmiş haldeler. Tanrı'nın, Tamamıyla Kutsal Annemizin ve tüm Azizlerin şefaathleriyle acımızı hafifletmek için yaptığı sayısız mucizeyi duyduğumuzda, böyle bir inançsızlık nasıl olabilir?

İlk Ata olan İbrahim'e bakalım. Putperest bir ortamda yaşadı, ama saf ruhunu koruyordu ve gerçek Tanrı'yı arıyordu. Bir noktada Tanrı'nın ona şöyle söylediğini duyar: "Abram (asıl adı), "Ülkeni, halkını, babanın evini bırak, sana göstereceğim topraklara git"

---

¹ Yaratılış 22: 1-19

² Musa'nın hikayesi Eski Ahit'in "Mısır'dan Çıkış" kitabında anlatılıyor.

³ Eski Antlaşma'nın "Daniel" kitabının 6.bölümünde anlatılır.

⁴ Eski Antlaşma'nın "Daniel" Kitabı'nın 3.bölümünde anlatılır.

(Yaratılış 12: 1). Böyle bir şey kolay mıydı? İbrahim, rahat muhitini ve iyi bildiği her şeyi bırakmak zorunda kalacak ve nelerle karşılaşacağı hakkında hiçbir fikrinin olmadığı, bilinmeyen bir ülkeye gidecekti. Ve yine de, bu Tanrı'nın emriydi, evini ve akrabalarını terk etti ve çadırda yaşayarak söyleneni yaptı. İbrahim'in inancı ne kadar güçlü olmalıydı ki, 99 yaşında olmasına rağmen, Tanrı'nın ona verdiği söze inandı: bir oğul sahibi olacaktı ve soyundan gelen insanlar gökyüzünün yıldızları kadar çok olacaktı! (Yaratılış 15: 5)

İbrahim Tanrı'nın sözlerine inandı ve 100 yaşındayken bir oğul sahibi oldu. O İshak'tı. Dahası, Tanrı kendisine, tüm ümidini bağladığı tek oğlu olan İshak'ı feda etmesini emrettiğinde, İbrahim'in yine Tanrı'ya itaat etmesine ne diyebiliriz? İbrahim Tanrı'nın emrini yerine getirip oğlunu kurban etmek için her şeyi hazırladı ama son anda İshak'ın yerine Tanrı bir koç gönderdi. (Yaratılış 22: 1-13). İmanı için, Tanrı İbrahim'i en büyük şerefle ödüllendirdi: "RAB'bin meleği ikinci kez göklerden İbrahim'e seslendi: "RAB diyor ki, kendi adıma ant içiyorum. Bunu yaptığın, biricik oğlunu esirgemediğin için seni fazlasıyla kutsayacağım; soyunu göklerin yıldızları, kıyıların kumu kadar çoğaltacağım. " (bkz. Yaratılış 22:18).

Bu, Kilise'nin bugünkü Kutsal Atalar Bayramı'nda vurguladığı ikinci unsurdur. Tanrı'nın vaatlerinden bazıları insan aklına inanılmaz ve imkansız gibi görünmekle birlikte, daima yerine getirilir. "Tanrı ile birlikte hiçbir şey imkansız olmayacaktır" (Luka 1:37) Bu, kendisine Kutsal Ruh'un gücüyle Tanrı'nın Oğlu'nun Annesi olduğunu sevinçli bir şekilde duyurduğu zaman, Başmelek Cebrail'in Kutsal Meryem Ana'ya olan güvencesiydi. Böyle bir şey insanlık tarihinde eşi benzeri olmayan bir olaydır.

Her zaman olduğu gibi, İbrahim Tanrı'nın sözüne inandı ve Tanrı'nın bu vaadi gerçekleşti. Kırk iki kuşak sonra İbrahim'in torunlarından Nasıralı Kutsal ve Saf Bakire Meryem'in aracılığıyla gerçekleşti. Bu noktayı daha net bir şekilde açıklığa kavuşturmak için, Aziz İncil Yazarı Matta Müjdesi'nde Mesih'in soyu İbrahim'den başlar ve İsa Mesih'i doğuran Tamamıyla Kutsal Bakire Meryem'e kadar gider (Matta 1:1-16) Bu, Tanrı'nın hemen olmasa bile, Vaatlerini yerine getirdiğini görmemiz ve güvence altına almamız içindir.

Kardeşlerim, Müjde'yi dünyaya getirmiş olan Kurtarıcı Mesih'ten önce yaşayan İbrahim ve soyundan gelenler, itaatkar ve Tanrı'nın iradesine uygun şekilde yaşayıp Gerçek Tanrı'ya sabit imanlarını

ispatlamak için bu denli fedakarlıklara katlanmışlarsa, Tanrı'nın vaatlerini yerine getireceğinden şüphe etmedilerse, vaftiz edilmiş bir Ortodoks Hıristiyanın şüphe etmesi nasıl olabilir? Onların fedakarlıkları ve gerçek Tanrıya inanmaya olan bağlılıkları, Tanrı'nın isteğini kendi yaşamlarımızda kabul etmemiz için bize ilham vermelidir. Her İlahi Liturji'de şunu ilan ediyoruz: "Gerçek Işığı gördük; semavî Ruhu aldık", manevi mücadelemizde ve yaşamlarımızın her anında bizi aydınlatan ve güçlendiren Apostolik Ortodoks İnancı "Gerçek inancı bulduk!"

Kurtarıcı Mesih'in Doğuş Bayramını, O'na sıcak, sevgi ve güven dolu bir yürekle, ayrıca O'nun iradesine göre yaşam sürmeye kararlı olarak karşılayalım. Bu şekilde, bize vaat ettiği Krallığının nimetlerini de yaşayacağız. Amin.